

Vorbereiding van The Dutch Open op de Kennemer.

Ervaring is de beste leerschool

Arthur Berends' ervaringen tijdens het Dutch Open 2009

Tijdens mijn studie werktuigbouw werd er een golfbaan naast mijn ouderlijke woning gebouwd. Naar de golfbaan gaan werd daarmee een stap over de sloot. Die stap werd al gauw door mij gemaakt, toen ze mensen zochten om de fairways te maaien. We praten nu over 1988. "Maaien waar nodig en hoe maakt niet uit", dat zei de aanwezige hoofdgreenkeeper. Zo heb ik fairways leren maaien en is mijn passie voor golfbanen gestart. Ik ben blijven hangen en probeer nu zo breed mogelijk ervaring op te doen met greenkeeping. Daarnaast heb ik ondertussen alle studies gevolgd tot en met groenmanager aan toe. Maar door leren alléén kom je er niet. Ervaring is de beste leerschool.

Auteur: Arthur Berends

Ik werk nu al elf jaar bij Heijmans Sport en Groen waar ik hoofdgreenkeeper was en waar ik nu uitvoerder ben voor het golfbaanonderhoud. Heijmans verzorgt inmiddels het complete onderhoud op zestien golfbanen. Om goed en gedreven voor klanten het golfonderhoud te verzorgen, moet je alle onderhoudszaken hebben meegemaakt vind ik, zo ook het Dutch Open. Dit jaar liep ik voor de derde keer mee en ik heb daar met plezier een verslag van gemaakt.

Zaterdag 15 Augustus

Hoe kun je een Open gestructureerd laten verlopen zonder vooraf de regels door te nemen zoals: 'Hoe te handelen in en buiten de baan'? Op deze zaterdagochtend werd alle baanpersoneel verzocht bij de bespreking op de Kennemer Golf

en Countryclub te zijn. Sommige greenkeepers moesten nog met het vliegtuig arriveren, we hadden 37 Nederlandse greenkeepers, één Schot, één Engelsman en één Nederlander die nog van Loch Lomond vandaan moest komen. De werktijden, werkzaamheden, huishoudelijke regels, slaapgelegenheden en toegangspassen, parkeerkaarten etc. werden uitgedeeld. Het werd een gezellige ochtend waarbij sommige greenkeepers elkaar na een jaar weer terugzagen. Het waren allemaal voortekenen dat dit een geweldige week zou gaan worden. Mijn taak was het maaien van de tees, met de hand en cross, 's ochtends de backtees van 1 tot en met 9 en 's avonds de voorste tees 1 tot en met 6. 's Ochtends moeten we deze klus uitvoeren met twee greenkeepers en 's avonds deden we dat met zijn drieën.

Arthur Berends, uitvoerder golfbaanonderhoud bij Heijmans Sport en Groen.

Publiek tijdens The Dutch Open.

Maandag 18 augustus

Om drie uur 's ochtends ging mijn wekker. Eerst heb ik onderweg een collega opgepikt en we zijn samen naar de Kennemer Golf en Countryclub gereden. Daar werden we om vijf uur 's ochtends verwacht. Na een bakje koffie en een korte werk-instructie, gingen we met zijn allen op weg om de machines en werkattributen op te halen. Alles stond al klaar en ieder had zijn eigen machine of golfkar. Ik kreeg een Toro workman en een karretje met een Jacobsen E-clips handgreen-maaier toegewezen. Het was nog donker, maar ik wist na al die jaren ondertussen wel waar de backtee van hole 1 was en ging er naar toe om te beginnen. De tees waren nog niet eerder cross

gemaaid. Daarom hadden we afgesproken om de tees zowel van links naar rechts als van rechts naar links te maaien en dan in een hoek van 45 graden. De afsluitende maaironde werd met de klok mee gemaaid. Na de eerste baan in het donker te hebben gemaaid vond ik dat er wel erg veel gras afkwam. Ik ben teruggereeden naar de werkplaats met de vraag of ik wel de juiste maaier had meegekregen. Ik bleek met een greenmaaier te werken die was afgesteld op 2,8 millimeter. In overleg met de hoofdgreenkeeper en de PGA werd toen besloten om de hele tee dan maar op 2.8 te maaien. Na het ontbijt hadden we vrij tot 17.00 uur. Eerst hebben we met z'n allen gegeten waarna het werk weer ging beginnen en we

dezelfde werkzaamheden deden als tijdens de ochtend, alleen werden de fairways niet gemaaid. Ook de greens werden niet gemaaid en gerold. Tien personen werden belast met het repareren van de divots op de fairways. Zij trokken als een goed geoliede machine over de fairways om de uitgeslagen plaggen te verwijderen en de divots te vullen.

Dinsdag 19 augustus

Na weer een korte nachtrust gingen we deze ochtend opnieuw met frisse zin de baan in om de golfbaan voor de spelers in topconditie brengen. De fairways werden gemaaid met bakken, maar er kwam al bijna geen gras meer af. Ze werden droger en droger, terwijl er op donderdag een temperatuur van 35 °C wordt verwacht. De greens werden hoger gemaaid. De maaiers werden bijgesteld van 2,8 millimeter naar 3 millimeter, anders zouden de greens te snel worden. Van mijn backtee 1 kwam natuurlijk niets af, maar zo voor het oog heb ik toch de baantjes er op gezet. Wel lastig, de boarding zo dicht op de tees en dan ook nog die televisiekabels. Later in de week ging dat bijna mis bij mij, maar ik was niet de enige!!!

Woensdag 20 augustus

Om 7.30 uur moesten wij uit de baan zijn want de Pro-Am startte met een shotgun. Het was hard aanpezen om alles af te krijgen, maar door de goede samenwerking is dat uiteindelijk gelukt. Vandaag werd niet alleen om 7.30 uur maar ook om 14.00 uur een shotgun gestart. Dit betekende

Arthur Berends beregent de droge koppen op de greens met de hand.

Door leren alléén kom je er niet.

dat we 's avonds pas vanaf 20.00 uur de baan op konden om ons werk te doen. Het wordt warmer en warmer: de fairways en greens krijgen al een poos geen beregeningswater meer en dat is nu te merken. De droge koppen op de greens worden 's avonds met de hand beregend. Greens maaien doen we alleen nog maar 's ochtends, terwijl het rollen incidenteel per green wordt uitgevoerd. Ook mijn backtee 1 gaat mee in het beregeningsprogramma, want je kan je voorstellen hoe geel en kort de mat nog is. De fairways waren nu al drie achtereenvolgende keren niet gemaaid. De hoofdgreenkeeper en de PGA hebben besloten de fairways vannacht te beregenen want de weersverwachting is dat het morgen weer heel warm wordt.

Donderdag 21 augustus

Het toernooi gaat beginnen. De baan is er klaar voor. We gaan om 5.30 uur met machines naar onze werkplekken. Het is nog donker, maar zodra we iets kunnen zien starten we de machines. Ik heb het geluk dat er licht vanuit de tenten op de eerste tee schijnt, voor het eerst komt er weer iets gras af. Strakker dan strak kan niet. Na overleg met de hoofdgreenkeeper, of dit in verband met het voorspelde noodweer kon, ben ik na mijn werk even naar huis gegaan. Toen ik terug was dreigde de lucht behoorlijk. Er werd besloten om bij elke green een greenkeeper te zetten, gewa- pend met een squeegee. We waren nog niet eens

op de plaats van bestemming, toen het water al met bakken uit de hemel kwam en de wedstrijd tijdelijk werd stilgelegd.

Zaterdag 23 augustus

Het wordt al bijna een sleur, backtees maaien en indien er tijd over is helpen met overig werk. Ik moest opschieten, want na het ontbijt komen er twee familieleden van me om eens te kijken hoe een golfbaan op een hoog niveau wordt geprepareerd. Ze keken hun ogen uit, ze kennen de golfsport alleen van televisie en van de dingen die hen soms vertel: nu konden ze alles met eigen ogen aanschouwen. Ik heb ze alles laten zien. Van de machines tot het greenkeeperonderkomen en van de greens tot het promodorp. Zoals ieder-

een vragen ook zij zich af, hoe gras toch zo kort gemaaid kan worden zonder dat het dood gaat. "Het lijkt wel kunstgras", menen ze. Vandaag waren er ook veel collega's van Heijmans Sport en Groen om eens op een groot toernooi te kijken. Ik heb deze week met veel greenkeepers gesproken en daarbij gemerkt dat de passie voor het vak bin- nen de greenkeeperwereld heel groot is.

Zondag 24 augustus

De laatste ochtend dat er iets gedaan moet worden. Alles werd gemaaid, geharkt en gepoetst totdat alle holes er uit zagen als een plaatje. Ik heb na het maaien van mijn backtees, nog een aantal bunkerranden gemaaid en geknipt. Het werk zat erop, na een frisse douche ben ik eens rustig met mijn favoriete speler Simon Dyson mee gelopen. Ik had hem op zaterdag al getipt als favoriet en ik had dus alle hoop dat het hem ging lukken. Dit wilde ik met eigen ogen zien. We moesten om 17.00 uur verzamelen bij de 18e green om alvast gereed te staan om de green onder applaus te betreden voor de prijsuitreiking. Ons geduld werd aardig op de proef gesteld toen bleek dat er een playoff moest worden gespeeld met....Simon Dyson. Zou het hem dan toch lukken? Ja zeker. Ik kreeg gelijk.

Na de prijsuitreiking hebben we met alle greenkeepers een gezamenlijke maaltijd genuttigd en nadat ik een ieder bedankt heb voor de leuke en collegiale week ben ik naar huis gereden.

Ik wil graag alle greenkeepers, de hoofdgreenkeeper, de PGA, de Organisatie van de Kennemer en 'This is Golf' hartelijk danken voor de kans die ik heb gekregen om met een Dutch Open mee te mogen werken en het te ervaren. Ik heb in deze weken heel veel geleerd.

Volop dreiging in de lucht.